„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolno od opłaty pocztowej.

Nr. 240. Sroda 16. Października 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 16. października. Na wczorajszem posiedzeniu izby panów przydzielono ustawę wojskową, uchwaloną w izbie deputowanych komisyi z 9 członków i przystąpiono do wyboru członków trybunału państwa. Potem przyjęto w trzeciem czytaniu ustawę co do zmiany paragrafu 120 postępowania karnego według wniosku komisyi, że komenda wojskowa może proponować tajne posiedzenie sądowe i ażeby świadkom wojskowym niższych stopni od feldwebla poczawszy towarzyszył oficer do sądu.

Berlin, 16. października. Wczorajsza „Kreuz-Zeitung" nie chce powątpiewać o zjeździe Cesarza z Królem pruskim, robi jednak uwagę, iż uderzającą jest okolicznosć, że o tem donoszą z Frankfurtu, podczas gdy ani w Wiedniu ani Berlinie o zamierzonym zjeździe nic nie wiadomo.

Część urzędowa.

Według doniesienia telegraficznego od w. ministerstwa wyznań i oświecenia z dn. 13go b. m. L. 8386 Najj. Pan postanowieniem de dato Ischl 9. b. m. przyzwolić raczył co następuje względem języka używać się mającego przy składaniu teoretycznych egzaminów ogólnych we Lwowie.

1. Od początku roku szkolnego 186⁷/₈ każdemu kandydatowi składającemu egzamin ogólny prawniczy we Lwowie, wolno będzie składać go w języku polskim z jednego lub dwu przedmiotów, które na uniwersytecie lwowskim są wykładane po polsku. Wybór tych przedmiotów zostawia się kandydatowi.

Do innych przedmiotów, z których kandydat ma składać egzamin, ma być używany jak dotychczas język niemiecki.

2. Podobnież kandydat składający egzamin ogólny historyczno - prawniczy, może zażądać, aby mu pozwolono składać egzamin z prawa rzymskiego według jego wyboru w jednym z dwu języków, w którym ten przedmiot jest wykładany na uniwersytecie lwowskim.

3. Rozporządzenia wydane pod 1. maja służyć nadal za prawidło i co do języka ruskiego przy prawniczych egzaminach ogólnych.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 14. października 1867.

Według telegramu od wys. ministerstwa wyznań i oświecenia z 13. b. m. L. 8386 poruczono przewodniczenie przy egzaminach historyczno - prawniczych, przy których kandydat ma być z prawa rzymskiego egzaminowany w języku polskim, wiceprezesowi profesorowi Dr. Fangor.

Zarazem mianowani zostali suplent Dr. Felix Gryziecki i docent prywatny Dr. Ferdynand Źródłowski, komisarzami egzaminacyjnymi komisyi do prawniczych egzaminów ogólnych we Lwowie.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 14. października 1867.

Część nieurzędowa.

Najj. Pan raczył najmiłościwiej przyjmować d. 12. b. m. o godzinie 10. deputacyę Rady gminnej miasta Wiednia, składającą się z obu zastępców burmistrza Dra. Felder i p. Mayrhofer, sekretarzy rady gminnej pp. J. N. Bergera i E. Uhla i radcy gminnego Dr. G. Graitscha i odebrał z ich rąk adres rady gminnej, który też rada w odpowiedzi na wyrażone w adresie 25 biskupów cislitawskich obwinienia, co do zamierzonej przez radę gminną fundacyi zakładu pedagogicznego, przedłożyć Jego Ces. Mości, uchwaliła.

Pierwszy zastępca burmistrza Dr. Felder wręczając adres Najj. Panu miał przemowę, w której przypomniał wieloletnie usiłowania rady gminnej o podniesienie szkół ludowych i skreślił obraz czynności reprezentacyi gminnej na tem polu. Na co Najj. Pan odpowiedział najłaskawiej co następuje:

„Przekażę ten adres Mojemu ministeryum."

„Zresztą spodziewam się, że rada gminna wiernego Mi, głównego i rezydencyonalnego miasta Wiednia, której gorliwe usiłowania o podniesienie szkół ludowych chętnie uznaję, daleką jest od tego, aby chciała ścieśniać w jakikolwiek sposób wpływ religii na szkołę ludową, i na ukształcenie stanu nauczycielskiego, ponieważ i reprezentacya gminna miasta Wiednia dzieli zapewne ze mną przekonanie, że religia musi tworzyć najważniejszą i najniezbędniejszą podstawę wszelkiego prawdziwego, moralnego wychowawania ludu.

Izba deputowanych Rady państwa przystąpiła na przedwczorajszem 36tem posiedzeniu do narady nad projektem ustawy zmieniającej ustawę zasadniczą o reprezentacyi państwa z dnia 26. lutego 1861. Po odczytaniu sprawozdania przez dep. Kaiserfelda została otwarta debata ogólna. Do głosu przeciwko projektowi komisyi zapisali się wiceprezydent Dr. Ziemiałkowski i Dr. Rechbauer: za projektem deputowani Plener i Dr. Klier.

Pierwszy zabrał głos Dr. Ziemiałkowski i przemówił w następujących słowach: Każda epoka ma swoją charakterystyczną cechę, a dzisiejsza wypisała na swojej chorągwi uznanie indywidualności narodowej. Ta idea nie datuje się od dzisiaj, już na kongresie wiedeńskim, jakkolwiek tam Polska została rozdarta, została uznaną indywidualność Polaków. Ta idea urzeczywistniła się we Włoszech, a wynaturzyła się w konglomeracyi ras, i uderza o bramy Austryi jako pangermanizm i panslawizm. Cóż Austrya przeciwstawiła temu? — Diametralnie przeciwną temu ideę, unifikacyę różnych pokoleń i ludów. Był to krok bardzo fałszywie obmyślany. Żaden z narodów zamieszkujących Austryę nie chce być pochłoniętym w konglomeracyi ras, do której dążono. Jedynem trwałem ukształtowaniem Austryi może być tylko związek narodów w celu wspólnej obrony. Przez zasadę divide et impera doszła Austrya do tego, że dzisiaj składa się z tak małych ludów, iż te samoistnie zaledwie ostać się mogą. Trzeba więc teraz dążyć do tego, co jest możliwe. Jeżeli królestwom i krajom nie można dać samoistności, to należy im dać przynajmniej samorząd, który nie naruszając jedności monarchii ułatwi im naturalny rozwój, a tem samem wzmocni monarchię całą. Na tej zasadzie opiera się dyplom październikowy i patent lutowy. Czy przedłożony teraz projekt zadowolni ludy i stanie się trwałą podstawą ich organizacyi, to dopiero przyszłość pokaże. My Polacy znajdując się w alternatywie, albo uczestniczyć w budowie konstytucyi, która z naszem przekonaniem się nie zgadza, albo usunąć się od współudziału, wybraliśmy pierwsze jako mniejsze z dwojga złego, aby, o ile to jest w naszych siłach, przeszkodzić temu, żeby nie zboczono o tyle z tej drogi, na której powszechnodziejowe zadanie Austryi jedynie może być rozwiązane, iżby powrót na nią albo wcale stał się niemożliwym, albo z wielkiemi byłby połączony ofiarami.

Deputowany Plener konstatuje najprzod, że zmiana ustaw zasadniczych z r. 1861 stała się nieodzownie potrzebną przez przywrócenie konstytucyi węgierskiej. Dalej uważa mowca, że komisya miała życzenia dalej sięgające, lecz uznała je za niepodobne do osiągnienia. Naostatek jakkolwiek nie uważa za stosowne, że w przedłożonym projekcie przedmioty do kompetencyi rady państwa należące, są wyliczone, toć przecie utrzymuje, że nie pozostaje nic innego jak zgodzić się z wnioskiem komisyi.

Dr. Rechbauer żąda gwarancyi, że rada państwa jest rzeczywistą reprezentacyą narodową, których to gwarancyi obecny jej skład nie daje. Mowca zwraca przy tem uwagę na opieszałość izby panów i na postępowanie biskupów, którzy zamiast zajmować swoje miejsca w radzie państwa układają w tajemności adres przeciw życzeniom narodu. Nakoniec powiada, że podług jego przekonania powinnaby się rada państwa składać z reprezentacyi wyszłej z sejmów krajów i z bezpośrednich wyborów.

Deputowany Mühlfeld stawia następujące dwa wnioski:

1) Żeby obrady nad projektem do konstytucyi zostały odroczone, aż dopokąd nie będzie uchwalona ugoda co do spraw wspólnych, i trzecie czytanie ma dopiero wtedy nastąpić.

2) §§. 11. i 12. mają być do powtórnego przedyskutowania do komisyi odesłane.

Wnioski te nie zostały dostatecznie poparte.

Przy rozprawie specyalnej przyjęto pierwsze pięć paragrafów większością głosów a dwa jednogłośnie.

Na posiedzeniu komisyi izby deputowanych rady państwa do obrady przygotowawczej nad ustawą o wynagrodzeniu szkód wojennych dep. Pauer interpelował sprawozdawcę komisyi Dr. Rygera, o ile postąpiło wypracowanie projektu ustawy o wynagrodzeniu szkód wojennych i czy teraz ze względu na stosunki państwa jest możebnem i pożądanem przywieść do skutku tę zresztą wielce odpowiednią celowi ustawę.

Sprawozdawca dep. Dr. Ryger wyłożył w skutek tego zasady, według których ustawa powinna być wypracowana, a mianowicie:

1. Ustawa ma być uważana jako wzajemna przymusowa asekuracya w zachodniej połowie państwa.

2. Wynagrodzenie tych szkód wojennych, które zostały zrządzone przez nasze wojska, ma być pozostawione połowie państwa z tej strony Litawy, z zastrzeżeniem regresu do dowódzców i zniesieniem ustawy z r. 1821.

3. Wynagrodzenie szkód zrządzonych przez nieprzyjaciela zostawia się władzy prawodawczej.

Dep. Dr. Landesberger zaproponował przedsięwziąść obradę nad temi zasadami, na co się jednogłośnie zgodzono.

„Neue Pr. Ztg." zawiera następującą korespondencyę z Londynu: Ministrowie, którzy prawie wszyscy dotąd na wsi przesiadywali, zjadą się wkrótce do stolicy, gdzie od połowy bieżącego miesiąca częste odbywać się zaczną rady gabinetowe. Tak się dziać zwykło co rok w październiku, i do zwyczajnych również należy rzeczy, iż w tej samej porze pośród szarej atmosfery jesiennych mgieł krążą liczne pogłoski o zmianach ministeryalnych. Tak też jest i dziś. Mamy nowinę i nie ladajaką: oto że hr. Derby postanowił złożyć urząd i na wypoczynek się udać. Podagra zmusza go jakoby do tego kroku; dokuczała mu ona w ciągu ostatnich miesięcy srożej nierównie niż kiedybądź, choć się to przed publiką ukrywało. Któż więc pierwszym ministrem na jego miejscu zostanie? Czy p. Disraeli? Ze względu na obecne swoje stanowisko ma on niewątpliwie najpierwsze do tego prawo; faktycznie bowiem on to raczej niż hr. Derby prowadził torysowskie stronnictwo od początku ostatniej sesyi; on to je wyholował rzec można szczęśliwie z bezdennej toni tylomiesięcznych nad reformą wyborczą rozpraw. Ale właśnie dlatego, że sztuki takiej dokazał, jest przewodnictwo jego i nadal w izbie gmin niezbędne; mnóstwo zaś względów i skrupułów (osobistej zwłaszcza natury) walczy przeciw powołaniu go na wysokie miejsce pierwszego lorda izby skarbowej, jak się urzędownie głowa gabinetu tytułuje. Najbliższe po nim prawo miałby syn hr. Derby, a obecny minister spraw zagranicznych lord Stanley. Lecz tu trudność taka, że jeżeliby statysta ten nie przeniósł się do izby parów (a przed śmiercią ojca nastąpić to nie może, a przynajmniej nadzwyczajnością byłoby), więc musiałby w charakterze naczelnika gabinetu objąć też i przywództwo stronnictwa swego w izbie gmin, a zatem odebrać takowe p. Disraeli, który jest doń najzdolniejszym. Żeby zaś lord Stanley miał już dziś ochotę zasiąść w izbie parów, choćby mu to nawet ułatwione zostało, o tem wątpimy; boć promocya ta, niekoniecznie dla młodych jeszcze i energicznych polityków pożądana, i bez tego w niezbyt odległym zapewne

czasie spotkać go musi. Zważywszy to wszystko, domyślają się nowiniarze, że pierwszym ministrem nie będzie ani p. Disraeli, ani lord Stanley, lecz wybrany na to zostanie ktoś trzeci, — osoba rodowitością, licznemi kolligacyami i bogactwy swemi wpływowa, jak n. p. książę Richmond. Wszystko to w przypuszczeniu, że hr. Derby na prawdę usuwa się; za co wcale ręczyć nie można, gdy zwłaszcza pogłoska ta już od jakich może lat dziesięciu co jesień odzywać się i umilkać była zwykła.

Uchwały zgromadzenia biskupów anglikańskich zmierzają w ogóle do zaprowadzenia ściślejszego związku i większej jedności pomiędzy rozmaitemi wyznaniami anglikańskiego kościoła. O utworzeniu nowych biskupstw, mianowaniu nowych biskupów itd. mają w przyszłości prezydujący biskupi donosić innym metropolitom. Komitet ma zredagować jeneralny list pasterski i jak można najprędzej ogłosić. Posłuszeństwo i uległość w obec wyższych instancyi zostają zalecone zgromadzeniom duchownych niższego stopnia, a drugi komitet ma uregulować wzajemne pomiędzy niemi stosunki. Trzeci komitet ma obradować nad tem, jakby kościół najlepiej oczyścić ze zgorszenia, które dał biskup Colensi. Rezultaty mają być ogłoszone uczestniczącym na konferencyi, i ma być zasięgnięta ich uchwała co do przedsięwziąść się mających kroków.

Z okólnika hiszpańskiego ministra spraw zewnętrznych Arrazoli, wystosowanego dn. 21. września z powodu ostatniego wybuchu powstańczego w Katalonii do reprezentantów hiszpańskich za granicą, o którem donoszono już drogą telegraficzną, wyjmujemy tutaj niektóre ustępy. Zasługują z nich szczególniej te na uwagę, które zbijają doniesienie podane przez dzienniki francuskie, jakoby rząd hiszpański miał się zdecydować do sprzedania wyspy Kuby. Podniosłszy to, że powstanie nigdzie nawet przelotnego nie odniosło skutku, pisze tak minister:

„Powstanie nie wywiesiło żadnego sztandaru i nie postawiło żadnego programu, ażeby publicznej opinii swojemi planami nie przestraszać. Jednak chociaż zbrojna rewolucya swoje dążenia i cele przy każdym ze swoich wybuchów ukrywa, toż przecie odkrywają nam jej przewódzcy swoje tendencye i plany, jakkolwiek narażają przez to powstanie na niepomyślność. Fakta dowiodły to. Bo i jakżeż nie miałaby się stać niepopularną rewolucya, która podług oświadczenia swoich zwolenników poświęca narodowość hiszpańską a marzy o iberyjskiej unii, którą z równą energią tak Hiszpania jak Portugalia potępiają; rewolucya, która proklamuje uszczuplenie posiadłości Hiszpanii, zapowiadając przez prasę odstąpienie najbogatszych prowincyi monarchii hiszpańskiej, która nakoniec głosi zupełne zburzenie porządku politycznego, stawiając na tegoż miejscu teroryzm republiki i inne tym podobne utopia? Podstawą dzisiejszego porządku politycznego są zasady konstytucyjne, monarchiczne i katolickie, jednem słowem dynastya. Rewolucya, która dąży do obalenia tych zasad, nie może być popularną w Hiszpanii; wznieca ona obawę i przestrach we wszystkich klasach narodu i nie znajduje sympatyi.

Ostatnie doniesienia z Krety potwierdzają wiadomość o tem, że Kandyoci odrzucają wszystkie propozycye robione im przez Portę. Prowizoryczny rząd na Krecie wzywa w piśmie wystosowanem do zagranicznych konzulów interwencyi wielkich mocarstw i prosi w imieniu Kandyotów, aby zostało zawarte zawieszenie broni i aby była wysłana komisya międzynarodowa na Kretę, dla zastosowania prawa ogólnego głosowania. Tylko za pomocą tego środka może być na Krecie przywrócony pokój, a na nic się nie przydadzą, jak powiada ów adres, podstępy tureckie, gwałty i pustoszenia kraju. Dokument ten datowany jest w Vafé d'Azokorons dn. 15. września i podpisany jest przez wszystkich członków tymczasowego rządu i przez sekretarza Papodoki.

Stosownie do ostatniego rozporządzenia Sułtana ma się wojsko skoncentrować na małej przestrzeni; mianowicie w twierdzach prowincyi Kanea, Rethymnos, Heraklion i w ich okolicy w zamku Kissamos i na wybrzeżach Sfakia i Selino. Omer Basza na wieść, że powstańcy zamyślają uderzyć na wojsko tureckie, rozporządził, żeby wojsko egipskie wsiadało na okręty, dowódzcy udali się jednakże z prośbą do wicekróla i jak upewniają, miał z Egiptu przyjść rozkaz powrotu dla większej części wojska. Rząd prowizoryczny nakazał dekretem, który także doręczony został konzulom zagranicznym, aby wystawiono eskadrę dla blokady tej części wyspy, która jest w posiadaniu Turków i poczynił przygotowania, aby przeszkodzić dowóz żywności i amunicyi.

Jakkolwiek zniweczenie słynnego korsarza greckiego „Arkadyona" nie jest wypadkiem świeżym, nie bez interesu będzie następujący szczegółowy onego opis, podany przez jednego z koresdondentów „Gazety Augsbursgskiej, ze źródeł jak się zdaje tureckich:

Parowiec turecki „Izzedin", dowodzony przez kapitana Hassana beya, czatował na „Arkadyona" w dniu 20. sierpnia w zatoce Stavros, niedaleko od Aya Rumeli, zwykłego miejsca wyladowań greckiego korsarza; gdzie wszakże tym razem przybić nie mógł, gdyż stała tam na straży turecka fregata pancerna. W ciągu dnia tego admirał francuski Simon, który rodziny kandyockie na statki swoje zabierał, dał Hassanowi przyrzeczenie, iż w razie jeśli spotka „Arkadyona" nie ostrzeże go o zaczajeniu się nań „Izzedina". Admirał w samej rzeczy spotkał potem korsarza, lecz słowa dotrzymał. Było już półtory godziny po zachodzie słońca, gdy załoga „Izzedina" usłyszała zdala szum kół parowca. Hassan kazał zaraz palić, żeby maszyna była w gotowości. W rzeczy samej zbliżał się „Arkadyon", nic nie podejrzywając, bo go tym razem żaden sygnał ogniowy z gór nadbrzeżnych nie ostrzegał, jak to zwykle dawniej bywało. Księżyc właśnie wszedłszy oświecał dalekie morskie przestrzenie; lecz „Izzedin" w cieniu przylądka schowany nie mógł być przez Greków dostrzeżony; strzały jego dopiero wykryły „Arkadyonowi" jego obecność, kiedy już było za późno. Ufając szybkości swego biegu chciał korsarz umknąć; ale czy to skutkiem uszkodzenia od kul przeciwnika, czy też innej jakiej przyczyny, został po kwandransie czasu prześcigniony, choć wyrzucając beczki i inne przedmioty, usiłował bieg „Izzedina" utrudnić. Turecki parowiec minął go, i zaszedł mu od strony morza. Strzelano więc do siebie z bardzo blizkiej już odległości. „Izzedin" nie zatrzymując się zawrócił, i całym pędem puścił się na „Arkadyona", chcąc go uderzyć sobą tak, aby go na miejscu już osadzić i wszelką możność ucieczki przeciąć. Udało mu się to do pewnego stopnia, lubo rzecz była ryzykowna, ponieważ „Izzedin" ani większym, ani lepiej zbudowanym od swego przeciwnika nie był. „Arkadyon" musiał się zatrzymać, będąc uszkodzony; lecz przy takiem dwu statków do siebie zbliżeniu, załoga grecka postanowiła zaraz korzystać ze swej liczebnej przewagi, i szturmem wpaść na pokład tureckiego parowca. Jakoż rozpoczął się ręczny bój; Turcy, nie spodziewając się takiego ataku, wiszorami i drągami bronili się od nieprzyjaciół, i szczęściem ich było, że wyższe mając o stóp trzy okolenie pokładu, łatwiej nacierających spychać mogli. W walce tej otrzymał Hassan bey lekką ranę od rzuconej w niego siekiery, a kapitan „Arkadyona" Khodja padł na miejscu od strzału z ręcznej broni. „Izzedin" zdołał się nareszcie odczepić od „Arkadyona", i zaraz potem uderzył go znowu powtórnie tak, że mu roztrzaskał całkiem koło wodne i sprawił znaczne pęknięcie w samym tułowie statku. Załoga grecka, straciwszy w walce kapitana i sternika, i widząc że dalszy opór byłby daremny, przestała strzelać, i puściła statek całym pędem pary, o ile zdruzgotane koło posługiwać mogło, ku brzegowi na mieliznę, zkąd przynajmniej ludzie uratować się mieli możność. Walka trwała od dziesiątej przed północą do trzeciej zrana. Świadkiem jej jedynym był tylko okręt admirała Simona, który usłyszawszy huk dział w tę stronę zawrócił, a po bitwie i zniszczeniu „Arkadyona" do Pirejskiego portu odpłynął. W godzinę potem, o czwartej, zjawiła się na polu bitwy fregata pancerna turecka „Mahmudie". „Arkadyon" jednym końcem głęboko zagrząsł po pod wodę, a drugim po nad wodą sterczał, i był podpalony przez własną załogę. Działa jego kazał zaraz admirał turecki Ibrahim basza zabrać na swoją fregatę, a machina miała być w parę dni potem odwieziona do Konstantynopola, dokąd zwycięzki „Izzedin" wrócił w d. 23. sierpnia. Obecnie naprawia swoje uszkodzenia. W ludziach stracił trzech zabitych, a dwunastu było ranionych. W ciągu bitwy pękło mu jedno działo w pospiechu dwoma ładunkami nabite, i otwarta beczułka prochu zapaliła się od nieprzyjacielskiego granata, co wszakże znacznych szkód nie przyczyniło. Hassan bey został awansowany na kapitana okrętu liniowego, a załoga (70 ludzi) otrzymała od Sułtana tysiąc funtów szterlingów nagrody.

Z Orenburga donoszą pod datą 13. września do „Birż. Wied.", że jenerał-gubernator obwodu turkiestańskiego, jenerał-adjutant Kaufmann, przybył 30. sierpnia do Orenburga, zkąd miał udać się w końcu września przez Syberyę do Turkiestanu. Poseł bucharski miał opuścić Orenburg 20. września, wraz z gubernatorem wojennym linii syrdarjińskiej Gołwaczewym. Powiadają, że jenerał-adjutant Kaufmann nie zawarł w Orenburgu warunków pokojowych z Bucharą, a to z powodu, że emir bucharski pomimo poselstwa, nie zaniechał działań wojennych; poseł zaś bucharski przeciwnie powiada, że nie było 5. lipca ataku na Jany-Kurgan i oświadcza, że bucharcy zbliżali się do tego miasta nie z zamiarami nieprzyjacielskiemi, lecz jedynie w celu oczyszczenia zamulonych kanałów, wchodzących w ich posiadłości. Warunki pokoju ułożone zostaną w Taszkencie, po zebraniu dokładnych o tym wypadku wiadomości.

Z Taszkentu do gazety „Moskwa" między innemi donoszą: Taszkent z powierzchowności wzrasta, ale tylko pod względem zabudowań prywatnych; a skarbowe budowle pozostają tylko te, jakie wzniesione były jeszcze przy jenerale Czerniajewie. Wprawdzie zbudowano dom dla gubernatora. Dzielnica europejska, zabudowywana domami prywatnemi, nabiera widoku miasta, jeszcze nie zupełnie zbudowanego, mającego wiele pięknych gmachów, po części w guście wschodnim. Ciągnie się ona aż do Min-Uruka. Budowa drogi bitej szybko postępuje; można się spodziewać, że w parę lat rosyjski Taszkent będzie wielkiem, ożywionem miastem, z liczną ludnością handlującą. P. Chłudow czyni wielkie starania co do uprawy bawełny, której plantacye zasiał amerykańskiem nasieniem; zamierza on także założyć fabrykę do czyszczenia nasienia cytwarowego, i zakupił całą ilość tego produktu w obwodzie turkiestańskim. W Chodżencie budują fabrykę zwijania jedwabiu, do której jak słychać, zwieziono mnóstwo narzędzi. W obecnym czasie z pomiędzy towarów przywozowych znajdują się w Taszkencie wyroby Pupyszewa, wartości 500.000 rs. Dwa zakłady do wyrabiania wina są także czynne.

Kronika.

(**Deputacya rady miasta Lwowa**). Stosownie do uchwały powziętej na ostatniem posiedzeniu rady miejskiej udała się dnia 13. b. m. deputacya złożona z burmistrza p. **Kroebla** i czterech radnych mianowicie pp. Dra. **Tustanowskiego**, **Adamskiego**, **Chilińskiego** i **Towarnickiego** do Jego Excellencyi Prezydenta wyższego sądu krajowego pana **Komersa**, by go powitać w imieniu miasta. Na przemowę burmistrza odpowiedział Jego Excellencya, iż wielce uradowany jest tym dowodem przychylności reprezentacyi miasta do jego osoby i w serdecznych wyrazach oświadczył życzliwość swoją dla miasta Lwowa i całego kraju.

(**Wypadki miejscowe.**) Dnia 13. b. m. w szynku za rogatką Łyczakowską traktyernik pobił się ze swoją żoną; napomniany zaś przez obecnego tam w sprawie służbowej żandarma, rzucił się na niego wraz z dwoma wyrobnikami, wydarł mu bagnet i złamał. Wyrobnicy zostali aresztowani, główny zaś sprawca umknął.

(**Wydział powiatowy w Wadowicach**). D. 12. b. m. odbył się w Wadowicach wybór funkcyonaryuszów wydziału powiatowego i wybrani zostali: prezesem Józem Br. **Baum** właściciel dóbr, zastępcą prezesa Henryk **Krobicki** adwokat, radcami powiatowymi: Ferdynand Br. **Baum** właściciel dóbr, Władysław **Haller-Hallenburg** właściciel dóbr, Kalixt **Kruczkowski** c. k. dyrektor gimnazyum, Maciej **Stuglik** właściciel gruntu i radca gminny, Adam **Smiłowski** dzierżawca dóbr; zastępcami radców powiatowych Adam **Goczyński** właściciel dóbr, Ignacy **Brossig** kupiec, Stanisław **Leśniak** właściciel gruntu, Tytus **Drohojowski** właściciel dóbr, Ignacy hr. **Bobrowski** właściciel dóbr i ks. Józef **Górkiewicz** proboszcz z Mucharza.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

„Neue Stettiner Ztg." pisze co następuje o tegorocznych urodzajach i stosunkach handlu zbożowego. Wysokie ceny zboża w chwili obecnej zwracają uwagę wszystkich interesowanych na stosunki tego najpotrzebniejszego ze wszystkich artykułów konsumcyjnych i zaiste nie będzie od rzeczy rozważenie powodów tego podskoczenia cen do wysokości od wielu lat nie praktykowanej. Według dokładnie zebranych sprawozdań z rozmaitych krajów Europy rezultat żniw 1867 r. był następujący: W Niemczech pszenica udała się bardzo dobrze, żyto tylko w dawnych prowincyach pruskich; nad Renem, w Holsztynie, wschodnich Prusach i pogranicznych krajach Danii i Holandyi użalają się bardzo na nieurodzaj żyta, którego zbiór wypadł niżej zwykłego stanu przeciętnego. Zboże jare i pszenica wszędzie się udały, nawet znacznie lepiej jak w latach poprzednich.

Rezultat zbiorów we Francyi usprawiedliwia niestety powzięte obawy: mianowicie południowe departamenta, w których dotąd zwykle najobfitsze bywały zbiory, tego roku najwięcej ucierpiały. W Anglii zbiory wypadły średnio, i znaczny dowóz będzie tam potrzebny. W Portugalii i Hiszpanii użalają się na nieurodzaje co jednak nie wiele znaczy przy nader małej produkcyi w tych krajach. Z Rosyi nie ma pewnych doniesień, w Besarabii jednak zboża ucierpiały wiele przez posuchę. Podobnież i w Księstwach naddunajskich posucha zrządziła wielkie szkody. W Węgrzech i w znacznej części cesarstwa austryackiego zbiory były bardzo obfite i mianowicie Węgry głównie zaopatrywać będą w zboże kraje zachodnie. Po strąceniu tego co potrzeba na konsumcyę miejscową pozostanie jeszcze tyle na sprzedaż, że koleje żelazne i statki parowe przy największem wysileniu ledwie w ciągu dwunastu miesięcy wywieść go zdołają. Obliczono na podstawie wykazów autentycznych, że Węgry mogą wysłać około 5 milionów kwarterów zboża (t. j. ile konsumuje cała Anglia) a jeszcze zapasy nie będą wyczerpane.

Ameryka północna, gdzie zbiory wypadły także pomyślnie, będzie najsilniejszą współzawodniczką Węgier w handlu wywozowym. Obszary pól uprawnych po wojnie powiększyły się tam o 70 prc. Chociażby zbiory w Ameryce północnej były tylko średnie, nadejdą ztamtąd znaczne transporta zboża do Anglii i Francyi, ponieważ przy małej konsumcyi zmuszona jest Ameryka wysełać zboże do Europy. W lipcu tego roku wywieziono z Kalifornii i San Francisco przeszło milion cetnarów pszenicy i mąki. daleko większego dowozu spodziewać się należy z Chili i Australii gdzie zbierają często po 60 ziarn z jednego. Do Leith nadeszło niedawno kilka partyi pszenicy z Port Adelaide w Australii, w najcelniejszym gatunku, i sprzedane zostały, choć z tak daleka prowadzone, po tej samej cenie co najcelniejsza pszenica pomerańska.

Z tego wszystkiego wnosić można, że wysokie teraźniejsze ceny zboża utrzymają się jeszcze przez pewien czas, ale drożyzna nie będzie trwać długo. Wysokie ceny ściągają na wszystkie targowice ogromne dowozy, ale gdy te przewyższą nakoniec potrzebę, ceny szybko spadną, spekulanci bowiem przy takiej wysokości cen bywają bardzo ostrożni. Liczne ułatwienia komunikacyi, mnogość kolei żelaznych i linii wodnych, wszystko to usuwa wszelką obawę głodu, na który się zresztą nie zanosi, ponieważ przeciętny rezultat zbiorów tegorocznych można uważać jako pomyślny.

Ostatnia poczta.

Peszt, 14. października. Na dzisiejszem posiedzeniu izby magnatów przyjęto ustawę względem pożyczki. Minister skarbu oświadczył w izbie, że projekt ustawy o wywłaszczeniu jest gotowy, i że go jutro przedłoży izbie deputowanych.

Rzym, 13. października. Ludność miejska i wiejska nie bierze żadnego udziału w ruchu powstańczym i jak sądzą nie weźmie go wcale.

Postępowanie garibaldistów powiększyło niechęć ludności.

Paryż, 14. października. Dzienniki donoszą, że cesarz będzie prezydował we środę na radzie ministrów, na której mają także być obecni radcy tajni.

Według „Liberté" wystawa będzie zamknięta dopiero 17. listopada.

Marsylia, 14. października. Korespondencye z Rzymu potwierdzają wiadomość o istnieniu noty kardynała Antonellego względem niedostateczności konwencyi wrześniowej.

(Telegramy „Czasu".)

Wiedeń, 15. paźdz. Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej toczyły się dalej obrady szczegółowe nad rewizyą konstytucyi lutowej: §§. 8., 9. i 10. zostały przyjęte. Przy §. 11., który naznacza zakres działania Rady państwa, mówi minister wojny przeciw ustępowi 2. o prawie dozwalania poboru, oświadczając, że wojsko należy do spraw wspólnych.

Schindler i Herbst bronią wniosku wydziału, wskazując na równorzędność z Węgrami. Wniosek wydziału przyjęto. Przeciw ustępowi 3mu o prawie przyzwalania podatków przemawia Greuter, utrzymując, że zawiera w sobie po części prawo odmawiania podatków, ścieśnia więc prawo korony i narusza myśl dynastyczną.

Herbst odpowiada wśród oklasków izby i dowodzi, że Izba niższa i reprezentowane przez nią ludy nie tylko mają ciągle na ustach uczucia dla dynastyi, ale takowe czynami stwierdzają; że nie Izba chce ścieśniać prawa korony, lecz to stronnictwo, które na korzyść zagranicznego mocarstwa takowe poświęca.

Poczem przyjęto prawie jednomyślnie wniosek według redakcyi wydziału. Za tem głosowali także pp. Beust i Taaffe. Inne ustępy §. 11. przyjęto po odrzuceniu wszystkich poprawek zgodnie z wnioskiem wydziału. Następne posiedzenie jutro.

Paryż, 14. października wieczór. „La France" pisze: Rattazzi nadesłał świeże oświadczenia do Paryża, w których mówi, że rząd włoski postanowił chwycić się w potrzebie środków w celu zapobieżenia, aby w posiadłościach Króla włoskiego tworzyły się i rekrutowały bandy garibaldowskie. W skutku tego kordon wojsk włoskich u granic państwa papieskiego będzie ściślej ściągnięty a w razie potrzeby wzmocniony.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. października.

Hotel George: P. Br. Hosz Edw., z Pukienic.

Hotel europejski: Hr. Stecki Alf., z Środopolec. — Kunaszowski H., z Żelibor.

Hotel Langa: Szally W., c. k. pułk., z Gródka. — Müller Aug., c. k. kap., z Czerniowiec.

Hotel angielski: Melbechowski Z., z Olexiniec. — Zieniewicz J., c. k. podporucz., z Komarna.

Pod Nr. 178¾: Piegłowski Ad., z Podola.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. października.

PP.: Hr. Baworowski Wacław, do Koltowa. — Hr. Komorowski Wł., do Dziewiętnik. — Starzyński Boj., do Derewni. — Br. Hohendorf K., do Szutrominiec. — Bieńkowski L., do Krakowa. — Chajecki Tad., do Żurawna. — Horodyski W., do Czortkowa. — Kaczkowski G., do Żółkwi. — Kakowski J., do Berezowic wielkich. — Porcer Ks., do Stronny. — Raciborski Felix, do Zamościa. — Szwejkowski J., do Krowicy hołodowskiej. — Sobieszczański W., do Ubina. — Smólski A., do Waszkowic. — Ustrzycki W., do Zamiechowa. — Zawadzki M., do Bełzca. — Sperneg J., c. k. rotm. aud., do Tarnopola. — Güttler A., c. k. porucz., do Krakowa. — Schrenzel Em., adw., do Złoczowa. — Kwiatkowski K., adw., do Stanisławowa. — Papara Jul., do Dolnicza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. października.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329.41	+ 7 2	93 6	pol. sł.	10
2. god. po poł.	329.61	+ 11.9	77 6	poł.-z. „	1
10. god. wiecz.	329.51	+ 8 2	[illegible]1 2	pol. „	0

Z rana lekka mgła. 14go wieczór księżyc okolony.

TEATR.

Dziś (przed. pol.) „**Pamiętniki Szatana**" komedya w 3 aktach z francuskiego. Drugi występ p. Antoniny **Bieńkowskiej**.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 15. października.

	gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski . . . w. a.	5	86	5	93
Dukat cesarski . . . „	5	92	5	98
Półimperyał zł. rosyjski . . . „	10	11	10	24
Rubel srebrny rosyjski . . . „	1	89	1	94
„ papierowy rosyjski . . . „	1	69	1	71
Talar pruski . . . „	1	82	1	84
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł. (kup.)	78	67	79	32
„ „ m. k. za 100 zł. (kup.)	82	55	83	30
„ „ banku hip. gal. (kup.)	96	--	96	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (kup.)	64	15	65	67
Akcye gal. kol. żel. z. Karola Ludwika . .	205	33	208	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . . .	170	67	173	33
„ banku hipotecznego galic.	77	50	7[illegible]	75
Obligi 5% pożyczki narodowej	64	17	64	92

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. października.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar
Z pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	64 60	64 80
od kwiet. do października po 5%	64 50	64 70
Pożyczka w srebrze 1864 (fund. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 50	74 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	77	77 50
Metaliki po 5%	55 55	55 75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	135 —	135 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	134 50	135 —
Przez. do wyl. z r. 1854	71 50	72 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81 30	81 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	85 25	85 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	71 40	72 60
Renty Como po 42 lir. aust.	20.—	20.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	88.—	88 50
Czech	88 50	89 —
Węgier	67 25	68 —
Galicyi	64 75	65 50
Siedmiogrodu	63 25	64 —
Bukowiny	64 —	64 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	674.—	676 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	173.60	173 80
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	603.—	606.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	102.75	103 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1672.—	1677.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	233 30	234 50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	178 —	178 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	138 50	139.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	206 50	207 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	171 25	171 75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	470 —	472 —
Galic. banku hyp. po 200 zlr. wpłata 40%	78.50	79.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	92 10	92 30
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78 50	79 —
Galic. banku hyp. po 6%	96.—	96.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	89 75	90 —
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	103 50	104.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94 25	95.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 50	99 —

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	122 75	123 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.50	86.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	100.—	101.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palfiego „ 40 „ „	21.50	22.50
Clarego „ 40 „ „	24.—	25.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	23 50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18 50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11 50	12 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	104 15	104 30
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	103 75	104 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103 80	104 —
Hamburg za 100 M. B.	91 60	91.80
Londyn za 10 ft. szt.	124 40	124.70
Paryż za 100 fr.	49 40	49 45

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	5.96	5 98
detto. pełnej wagi	5.96	5.98
Korona	17 10	17.20
20frankówka	9 94½	9.95½
Rosyjski imperyał	10.15	10 20
Talar związkowy	1.83½	1.84½
Srebro	122.50	123 —
Kurs korony w c. k. kasach		16 zł. 90 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 15 października.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	56	—
„ z procentami z maja i listopada	57	90
5% pożyczka narodowa	64	65
Losy z 1860 roku	81	10
Akcye banku wiedeńskiego	676	—
„ „ kredytowego	172	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	124	30
Srebro	122	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	94½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2086) **Edykt.** (3)

Nro. 54512. C. k. sąd krajowy jako handlowy Lwowski zawiadamia niniejszem p. Stanisława Paygerta, że przeciw niemu na prośbę Dawida Rosenberga nakaz do zapłacenia sumy wekslowej 1154 zł. w. a. dnia 14. lutego 1866 l. 7078 wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Stanisława Paygerta niewiadomem jest, przeto ustanawia się dla niego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Sermaka, z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Malego, którym się poleca, nieobecnego podług prawa zastępować.

Lwów, dnia 2. października 1867.

(2087) **Edict.** (3)

Nr. 43645. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird der Frau Therese Smiałowska mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider sie über Anlangen des Schulim Waschitz die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 223 fl. öst. W. erlassen worden sei.

Da der Wohnort derselben unbekannt ist, so wird ihr der Herr Landesadvocat Dr. Skałkowski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Sermak auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 4. September 1867.

(2126) **Kundmachung.** (3)

Nr. 8721. Im Nachhange zu der h. o. Licitations-Ankündigung vom 30. September 1867 Zahl 7496 wird bekannt gemacht, daß nachdem gemäß Erlaßes der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 29. September 1867 Zahl 37876 der Stadtgemeinde Jasło auf das Jahr 1868 an Gemeindezuschlägen vom Wein 50% und von Fleisch 15% bewilliget wurden, sich die Fiscalpreise von der Wein- und Fleisch-Verzehrungssteuer auf das Jahr 1868 im Pachtbezirke Jasło nachstehends herausstellen.

Post-Nro.	Benennung des Pachtbezirkes	Anzahl der zu dem Pachtbezirke einverleibten Ortschaften	Verzehrungssteuer-Object und Tarifsclasse	Der Fiscalpreis beträgt: an Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag vom Weinausschanke für den ganzen Pachtbez. fl.	kr.	für die Stadt allein fl.	kr.	für die einverleibten Ortschaften fl.	kr.	an Gemeindezuschlag fl.	kr.	an Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag von der Fleischausschrottung für den ganzen Pachtbezirk fl.	kr.	für die Stadt allein fl.	kr.	für die einverleibten Ortschaften fl.	kr.	an Gemeindezuschlag fl.	kr.	Zusammen fl.	kr.	Das Vadium beträgt fl.	kr.	Die Licitation wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok abgehalten werden am
				in österreichischer Währung																				
	Jasło	38	—	371	50	215	13½	66	72½	89	64	2700	—	1760	16	719	82	220	2	3071	50	397	15	24. Octob. 1867 Nachmittags

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. Sanok, am 9. October 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 8721. Dodatkowo do tutejszego ogłoszenia licytacyi z dnia 30. września 1867 do liczby 7469 uwiadamia się. iż z powodu tego, że wys. krajowa Dyrekcya dochodów skarbowych rozporządzeniem z dnia 29. września 1867 do liczby 37876 gminie miasta Jasło na rok 1868 dodatek gminny do podatku konsumcyjnego od wina 50% a od mięsa 15% pozwoliła, cena wywoławcza podatku konsumcyjnego od wina i mięsa na rok 1868 w powiecie dzierzawczym Jasielskim w następujący sposób przedstawia się:

Liczba bieżąca	Nazwiska powiatu dzierzawnego	Ilość wcielonych do powiatu dzierzawy miejscowości	Przedmiot podatku konsumcyjnego i klasa taryfy	Cena wywoławcza wynosi: w podatku konsumcyjnym wraz z dodatkiem 20% od wina na cały powiat dzierzawy zł.	c.	dla miasta samego zł.	c.	dla wcielonych wsi zł.	c.	w dodatku gminnym zł.	c.	w podatku konsumcyjnym wraz z 20% dodatkiem od mięsa na cały powiat dzierzawy zł.	c.	dla miasta samego zł.	c.	dla wcielonych wsi zł.	c.	w dodatku gminnym zł.	c.	Ogółem zł.	c.	Wadyum zł.	c.	Licytacya odbędzie się w c. k. dyrekcyi powiatowej skarbowej w Sanoku w dniu
				w walucie austryackiej																				
1	Jasło	38	—	371	50	215	13½	66	72½	89	64	2700	—	1760	16	719	82	220	2	3071	50	307	15	24. pazdzier. 1867 po południu.

Z c. k. Dyrekcyi powiatowej skarbu. — Sanok, dnia 9. października 1867.

(2125) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nr. 15065. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol wird am 28. October 1867 um 10 Uhr Vormittag wegen Verpachtung der allgemeinen Verzehrungssteuer vom Fleischverbrauche und vom Weinausschanke im Pachtbezirke Mikulińce auf die Zeitdauer vom 1. Jänner 1868 bis letzten December 1868 oder auch für die Jahre 1869 und 1870 unter den in der hierortigen Kundmachung vom 2. September 1867 Z. 13204 bekannt gegebenen Bedingungen eine zweite Licitation abgehalten werden.

Der Ausrufspreis für ein Jahr beträgt für Fleisch 3225 fl. 74 kr., für Wein 156 fl. 60 kr., zusammen 3382 fl. 34 kr. öst. W. und das von jedem Licitationslustigen zu erlegende Vadium 10 Percent dieses Ausrufspreises.

Schriftliche Offerten können bis zum Beginne der mündlichen Licitation bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction eingebracht werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Tarnopol, am 8. October 1867.

(2088) **E d y k t.** (3)

Nr. 42498. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadaczy zagubionych przez p. Celestynę Zabielską sześciu 4proc. kuponów, z których pierwszy 30. czerwca 1867 a ostatni 31. grudnia 1869 płatny, tudzież talonu z 31. grudnia 1869 gasnącego od listu zastawnego galicyjskiego Towarzystwa kredytowego Ser. III. Nr. 10058 na 1000 zł. m. k., ażeby się z temi kuponami w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia, w którym każdy z tych kuponów jest płatnym, z talonem zaś we trzy lata, licząc od dnia, w którym ostatni kupon jest płatnym, t. j. od dnia 31. grudnia 1869 zgłosili, gdyż w razie przeciwnym po upływie tego terminu opisane kupony i talon za umorzone uznane zostaną. i Towarzystwo kredytowe za nie więcej odpowiedzialnem nie będzie.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. września 1867.

(2096) **E d i c t.** (3)

Nr. 2861. Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes Grodek wird hiemit bekannt gegeben, daß in Folge Zuschrift des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes vom 17. Juni 1867 Z. 25138 zur Einbringung des durch Beile Ertag gegen Stefan und Katharine Zadorozny mit rechtskräftiger Zahlungsauflage vom 23. November 1864 Z. 51934 ersiegten Betrages 183 fl. sammt 6% Zinsen vom 25ten September 1864, der Gerichtskosten 5 fl. 58 kr. öst. Währ., der Executionskosten 2 fl. 53 kr. öst. W., 11 fl. 64 kr. öst. W., 3 fl. 36 kr. öst. W., 11 fl. 97 kr. öst. Währ., die executive Feilbietung der dem Executen Stefan und Katharine Zadorozny gehörigen, in Haliczanow befindlichen, keinen Tabularkörper bildenden Realität in zwei Terminen, und zwar: am 4ten November 1867 und am 2ten December 1867 vorgenommen werden wird.

Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth pr. 367 fl. öst. Währ. bestimmt, als Vadium 36 fl. 70 kr. öst. Währ.

Der Schätzungsact und die Licitationsbedingungen können zu jeder Zeit in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Grodek, am 24. September 1867.

(2110) **Kundmachung.** (3)

Nr. 9144. Mit 20ten October l. J. tritt im Markte Trzebinia ein k. k. Postamt für den Brief- u. Fahrpostdienst ins Leben und wird dasselbe seine Postverbindug mittelst 4täglicher Botenfahrten zum und vom gleichnamigen Bahnhofe im Anschluße an die zwischen Wien und Krakau, dann Krakau und Szczakowa verkehrenden Postzüge mit nachstehender Cursordnung erhalten:

I. Expedition.

Von Trzebinia Stadt täglich 8 Uhr Früh.	Am Bahnhof Trzebinia um 8 Uhr 10 M. Früh.
Von Trzebinia Bahnhof täglich um 8 Uhr 36 M. Früh.	In Trzebinia Stadt um 8 Uhr 46 M.

Anschluß an den Abendzug Wien-Krakau und Frühzug Krakau-Wien.

II. Expedition.

Von Trzebinia Stadt täglich um 9 Uhr 40 M. Vormittags.	Am Bahnhofe um 9 Uhr 50 Min.
Von Trzebinia Bahnhof täglich um 9 Uhr 52 M. Vormittags.	In Trzebinia Stadt um 10 Uhr 2 Min.

Anschluß an den Zug Krakau-Szczakowa.

III. Expedition

Von Trzebinia Stadt täglich um 3 Uhr 25 M. Nachmittags.	Am Bahnhofe um 3 Uhr 35 Min.
Vom Bahnhofe Trzebinia täglich um 4 Uhr 52 M. Nachm.	In Trzebinia um 5 Uhr 2 Min.

Anschluß an den Zug Szczakowa-Krakau und an den Abendzug Krakau-Wien.

IV. Expedition.

Von Trzebinia Stadt täglich um 6 Uhr 15 Min. Abends.	Am Bahnhofe um 6 Uhr 25 Min.
Vom Bahnhofe tägl. um 6 Uhr 34 M. Abends.	In Trzebinia um 6 Uhr 44 Min.

Anschluß an den Frühzug Wien-Krakau.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Trzebinia hat aus nachbenannten Orten zu bestehen: Czyżówka, Dulowa, Górka, Karniowice, Moszlowa, Myślachowice, Piła, Płoki, Siersza, Trzebinia Markt und Dorf, Trzebionka und Wodna.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 6. October 1867.

Obwieszczenie.

L. 9144. Z dniem 20. października 1867 wejdzie w miasteczku Trzebini c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wozowej w życie i będzie się za pomocą dziennie czterorazowych jazd posłańczych do i z dworca kolei tej samej nazwy utrzymywać w połączeniu pocztowem z pociągami kursującemi między Wiedniem a Krakowem dalej między Krakowem a Szczakową w następującym porządku obiegowym:

I. Ekspedycya.

Z miasta Trzebini dzien. o godz. 8. zrana.	w dworcu Trzebini o godz. 8. m. 10. zrana.
Z dworca Trzebini dzien. o 8. godz. 30. m. zrana.	w mieście Trzebini 8. g. 40. m. zrana.

Łączy się z pociągiem wieczornym z Wiednia do Krakowa i pociągiem rannym z Krakowa do Wiednia.

II. Ekspedycya.

Z miasta Trzebini dzien. o 9. godz. 40. m. przed południ.	W dworcu o g. 9. m. 50. przed południ.
z dworca Trzebini dzien. o 9. godz. 52. m. przed południ.	w mieście o g. 10. m. 2. przed południ.

Łączy się z pociągiem z Krakowa do Szczakowej.

III. Ekspedycya.

Z miasta Trzebini dzien. o 3. godz. 25. min. po południ.	W dworcu o 3. g. 35. m. po południ.
z dworca Trzebini dzien. o 4. godz. 52. min. po południ.	w mieście o 5. g. 2. m. po południ.

Łączy się z pociągiem ze Szczakowej do Krakowa i z pociągiem wieczornym z Krakowa do Wiednia.

IV. Ekspedycya.

Z miasta Trzebini dzien. o 6. g. 15 m wieczór.	W dworcu o 6. g. 25. m. wieczór.
z dworca Trzebini dzien. o 6. g. 34. m. wieczór.	w mieście o 6. g. 44. m. wieczór.

Łączy się z pociągiem rannym z Wiednia do Krakowa.

W okrąg doręczenia urzędu pocztowego w Trzebini wchodzą następujące miejscowości: Czyżówka, Dulowa, Górka, Karniowice, Moszlowa, Myślachowice, Piła, Płoki, Siersza, Trzebinia miasteczko i wieś, Trzebinka i Wodna.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 6. października 1867.

(2124) **Ogłoszenie konkursu** (2)

na opróżnione jedno stypendyum z fundacyi Agenora hrabi Gołuchowskiego.

Nr. 10490. Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi tudzież Wielkiego księstwa Krakowskiego podaje niniejszem do wiadomości, iż z początkiem roku szkolnego $186^{7}/_{8}$ opróżnione zostało jedno stypendyum naukowe z fundacyi imienia „Agenora hrabi Gołuchowskiego" dla ubogiego młodzieńca w Galicyi urodzonego, ucznia krajowych szkół gimnazyalnych, uniwersyteckich, realnych lub technicznych o rocznych 200 zł. w. a.

Prawo nadawania przysłuża Jego Ekscelencyi Agenorowi hrabi Gołuchowskiemu.

Ubiegający się o to stypendyum mają wnieść podania swoje do Wydziału krajowego, a to najdalej do *30. listopadu r. b.* z dołączeniem metryki chrztu, świadectwa ubóstwa i dowodów dotychczasowego postępu w naukach, a mianowicie świadectwa z ostatniego półrocza szkolnego.

Pobieranie stypendyum trwa aż do ukończenia szkół z zachowaniem jednakże ogólnych szkolnych przepisów rządowych.

Wypłata stypendyum nastąpi już z rokiem szkolnym $186^{7}/_{8}$ w półrocznych równych ratach z dołu.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 8. października 1867.

(2123) **Ogłoszenie konkursu** (2)

na opróżnione dwa stypendya przeznaczone dla uczącej się młodzieży z zapisu ś. p. Andrzeja Żalchockiego.

Nr. 10052. Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi, tudzież Wielkiego księstwa Krakowskiego podaje niniejszem do wiadomości, iż z początkiem roku szkolnego $186^{7}/_{8}$ opróżnione zostały dwa stypendya dla uczącej się a ubogiej młodzieży, synów szlachty polskiej, każde po 105 zł. w. a. rocznie.

Ubiegający się o te stypendya mają wnieść podania swoje do Wydziału krajowego, a to najdalej do *30. listopada 1867* i złożyć dowody polskiego szlachectwa, metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież zaświadczenie odbytej w upłynionym roku szkolnym z dobrym postępem przynajmniej pierwszej klasy szkół początkowych, normalnemi zwanych, jako też dowód przyjęcia na pierwsze półrocze roku szkolnego $186^{7}/_{8}$.

Warunkiem dalszym pobierania stypendyum jest, aby obdarzony odbywał w kraju nauki i innego stypendyum lub zaopatrzenia z innej fundacyi nie pobierał.

Prawo rozdawnictwa przysłuża Wydziałowi krajowemu, w obec którego stypendysta każdorocznie wywieść się winien, iż do szkół publicznie przy dobrych obyczajach, pilnie i z odpowiednim postępem w naukach uczęszcza.

Z rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 8. października 1867.

(2128) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 15819. Im Krakauer Ober-Landesgerichts-Sprengel sind bei den Bezirksgerichten in **Wojniez, Dobczyce, Zassów, Brzostek, Nisko, Strzyżów, Sokołów, Tarnobrzeg** und **Grybów** Actuarsstellen mit dem Jahresgehalte von 420 fl. öst. W. und dem Vorrückungsrechte in die sistemisirte höhere Gehaltsstufe erledigt.

Die Bewerber um diese Stellen haben ihre vorschriftsmäßig adstruirten Gesuche, unter Nachweisung der abgelegten Richteramtsprüfung im vorgeschriebenen dienstlichen Wege binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Concurses in die amtliche Lemberger Zeitung an das k. k. Oberlandesgericht in **Krakau** zu überreichen.

Vom k. k. Oberlandesgerichte.

Krakau, am 24. September 1867.

(2095) **E d i c t.** (2)

Nro. 3423. Vom k. k. Bezirksgerichte **Śniatyn** wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der Forderung des h. Aerars wider **Aron Sternlieb** pr. 21 fl. $95^{1}/_{2}$ kr. öst. W., der Executionskosten pr. 5 fl. öst. W. und der gegenwärtig im Betrage von 5 fl. öst. W. zuerkannten weiteren Executionskosten die executive Feilbietung des dem Schuldner **Aron Sternlieb** eigenthümlich gehörigen Antheiles der in **Śniatyn** sub CNr. 70 gelegenen Realität bewilligt wird, welche in drei Terminen: am 31. October, am 29. November und 31. December 1867, stattfinden wird.

Der Ausrufspreis beträgt nach dem Schätzungswerthe 57 fl. $82^{1}/_{2}$ kr. öst. W., das 10% Vadium 5 fl. 79 kr. öst. W.

Die Bedingungen in ihrem ganzen Inhalte können jederzeit in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon wird die k. k. Finanzprocuratur Namens des hohen Aerars, **Aron Sternlieb, Efroim Sternlieb, Sara Gewiss** geb. **Sternlieb, Leib Gewiss**, die Erben nach **Srul Sternlieb**, als: **Gittel, Aron, Chaim, David, Majer Sternlieb**, dann alle etwa nachwachsenden Tabulargläubiger, so wie jene, denen dieser Executionsbescheid aus was immer für einem Grunde vor dem Licitationstermine nicht zugestellt werden könnte, durch den als Curator bestellten Hrn. **Mortko Berler** verständigt.

Zur Vorname dieser mittelst Edicte und Zeitungsblätter kundzumachenden Feilbietung wird Herr Gerichtskanzlist **Reichenberger** delegirt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Śniatyn am 20. August 1867.

(2112) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 17713. C. k. sąd obwodowy stanisławowski niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie pani Wiktoryi Janowiczowej przyznanej sumy 210 złr. 88 kr. wraz z odsetkami 4% od dnia 1. maja 1865 bieżącemi kosztami sądowemi w kwotach 6 złr., 6 złr., 8 złr., 8 złr. 50 kr., 1 złr. 60 kr., 3 złr., 23 złr. 25 kr., 12 złr. 27 kr., egzekucyjna sprzedaż części realności w Stanisławowie pod l. $205^{3}/_{4}$ położonej, dłużników Karoliny i Franciszka Kopestyńskich własnej pod Dom. 1 pag. 205 n. 5 haer. zapisanych dozwala się, i sprzedaż ta dnia 24. października 1867 o godzinie 10. rano w c. k. sądzie obwodowym stanisławowskim na podstawie pod dniem 27. września 1867 między wierzycielami ułożonych ułatwiających warunków odbędzie się. — Jako wadyum ustanawia się kwota 150 złr. w. a — Licytacya ta już po raz trzeci na podstawie ułatwiających warunków dozwolona, odbędzie się w jednem terminie, w którym część realności pod l. $205^{3}/_{4}$ w Stanisławowie położonej i niżej ceny szacunkowej, bez względu na długi hypoteczne za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Dalsze warunki licytacyi, akt szacunkowy i ekstrakt tabularny można w registraturze tusądowej przejrzeć lub w odpisie podnieść.

O czem się strony interesowane uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

W Stanisławowie dnia 30. września 1867.

(2000) **Kundmachung.** (2)

Nro. 607-Praes. Bei dem **Stanisławower** k. k. Kreisgerichts-Präsidium wird am 3. November 1867 um 9 Uhr Vormittags die Lieferung des Brotes und der Kost für die kreisgerichtlichen Häftlinge für das Solarjahr 1868 im Versteigerungswege ausgeboten werden.

Der Jahresbedarf und die Ausrufspreise pr. Partien bestehen in

96.000	warmen Kostportionen für Gesunde	à $6\frac{59}{100}$ kr.
101.000	$1\frac{1}{2}$pfündigen Schwarzbrot-Portionen	à 6 „
4.500	ganzen Spitals-Portionen . . .	à $18\frac{46}{100}$ „
1.000	halben „ „ . . .	à $16\frac{40}{100}$ „
100	Drittel- „ „ . . .	à $16\frac{89}{100}$ „
200	Viertel- „ „ . . .	à $13\frac{77}{100}$ „
300	vollen Diät- „ „ . . .	à $9\frac{1}{100}$ „
300	leeren „ „ „ . . .	à $6\frac{59}{100}$ „

Das zu erlegende Vadium beträgt 1345 fl. österr. Währung.

Die Speisenormen und Licitationsbedingungen können bei dem k. k. Kreisgerichts-Präsidium eingesehen werden.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Stanisławów, am 28. September 1867.

(2091) **Kundmachung.** (2)

Nro. 15045. Vom **Stanislauer** k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Befriedigung des durch **Isaac Haager** als ausgewiesenen Rechtsnehmers des **Pinkas Horowitz** wider **Jonas Vogel** und **Israel Mark** ersiegten restirenden Wechselbetrages pr. 175 fl. öst. W., sammt 6% Zinsen vom 30ten Juli 1866 und den gegenwärtigen Executionskosten pr. 25 fl. 82 kr. öst. W. die executive Feilbietung der in **Stanisławów** sub Nr. $180^{1}/_{4}$ gelegenen, früher dem **Jonas Vogel** sodann dem **Chaim Vogel** und gegenwärtig dem **Israel Mark** gehörigen Realitätshälfte zu Gunsten des **Isaac Hager** bei diesem k. k. Kreisgerichte in drei Terminen, und zwar: am **14.** November, **28.** November und **12.** December **1867**, jedesmal um **10** Uhr Vormittags abgehalten werde und hiebei zum Ausrufspreise der Betrag von **752** fl. **24** kr. öst. W., als Vadium aber der Betrag von **76** fl. öst. W. bestimmt wird.

In den ersten zwei Feilbietungsterminen wird die Realität nicht unter dem Schätzungswerthe, beim dritten dagegen aber auch unter dem Schätzungswerthe um was immer für einen Preis verkauft werden.

Der Schätzungsact und der Tabularextract, wie auch die weiteren Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Von dieser Feilbietung werden alle jene Gläubiger, denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, oder welche nach Ausfertigung des Grundbuchsauszuges ein Hypothekarrecht erworben haben, durch den in der Person des Advocaten Hrn. Dr. **Maciejowski** mit Substituirung des Advocaten Hrn. Dr. **Przybyłowski** aufgestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 11. September 1867.

(2101) **Obwieszczenie.** (2)

L. 14378. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Tarnowie podaje się niniejszem pozwanym Chaskłowi Eisner i Beili Chanie Eisner z obecnego miejsca pobytu niewiadomym do wiadomości, że dla nich na żądanie powódki Rozalii Mandelbaum w celu doręczenia duplikatów nakazu zapłaty sumy wekslowej 700 zł. w. a. z p. n. pod dniem 3. października 1867 l. 14224 uzyskanego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Grabczyńskiego, zaś tegoż zastępcą p. adwokat Dr. Hoborski ustanowiony i temuż rzeczone duplikaty rownocześnie doręczone zostają.

Tarnów, dnia 7. października 1867.

(2092) **E d y k t.** (2)

Nro. 28629-53928. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadaczy następujących według podania spalonych obligacyi na liwerunki naturaliów (Natural-Lieferungs-Obligationen) 4procentowych na imie Posada wyżna, poddani obwodu Sanockiego wystawionych do l. 892 z dnia 10. września 1793 na 34 złr. Nr. 4173 z dnia 24. lutego 1794 na 163 złr. 30 kr., Nr. 4489 z dnia 7. kwietnia 1795 na 122 złr., Nr. 7967 z dnia 4. lutego 1796 na 102 złr. 21 kr., Nr. 406 z dnia 28. października 1799 na 64 złr. 45 kr. — od których procenta od dnia 1. listopada 1864 zalegują, aby takowe w przeciągu roku, sześciu tygodni i 3 dni sądowi przedłożyli i prawa swoje udowodnili, albowiem inaczej po upływie tego terminu amortyzowane będą.

Lwów, dnia 28. września 1867.

(2098) **K u n d m a c h u n g** (3)

Nr. 133. Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes zu **Rozwadów** wird hiemit kundgemacht, daß Behufs Sicherstellung der Arestantenbespeisung für die Periode vom 1. Jänner bis Ende December 1868 am 23. October 1867 und im Falle eines ungünstigen Ausganges am 30. October 1867 und am 6. November 1867 jedesmal um 9 Uhr Vormittags eine Licitation abgehalten werden wird.

Der tägliche Häftlingsstand beläuft sich auf 30 bis 40 Köpfe.

Als Ausrufspreis werden die letzt bestandenen Verpflegsvergütungen, und zwar:

a) gesunde Häftlingsportion mit $^{1}/_{4}$ Pfd. Wien. Gewicht Fleisch ohne Brod pr. Zwölf sechs und vierzig Hundertstel Kreuzer öst. W.

b) gesunde Häftlingsportion ohne Fleisch und ohne Brod pr. $10^{96}/_{100}$ (Zehn neunzig sechs Hundertstel) Kreuzer öst. W.,

c) ganze Krankenhäftlings-Portion pr. $15^{40}/_{100}$ (Fünfzehn vierzig Hundertstel) Kreuzer öst. W.

d) halbe Krankenhäftlings-Portion pr $13^{40}/_{100}$ Drei(zehn vierzig hundertstel) Kreuzer öst. W.

e) Drittel Krankenhäftlingspotion pr. $9^{40}/_{100}$ (Neun vierzig hundertstel) Kreuzer österr. Währ.

f) Diät Krankenhäftlings-Portion pr. $5^{38}/_{100}$ (Fünf acht und dreißig Hundertstel) Kreuzer öst. W.

g) Portion Schrottkornbrot pr. 1 W. Pfd. mit $4^{30}/_{100}$ (Vier dreißig Hundertstel) Kreuzer öst. W.

h) Portion Schrottkornbrot pr. 2 W. Pfd. $8^{61}/_{100}$ (Acht ein und sechszig Hundertstel) Kreuzer öst. Währ.

angenommen.

Das Vadium, welches vor der Licitation entweder baar oder in Staatspapieren nach dem letzten Curse zu erlegen ist, beträgt 120 fl. öst. W.

Die weiteren Licitazionsbedingnisse, welche in den Licitationsterminen den Unternehmungslustigen werden bekannt gegeben werden, können auch früher während den Gerichtsstunden hiergerichts eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden eingeladen, mit den nöthigen Vadien versehen, hiergerichts um die bestimmte Zeit zu erscheinen.

Rozwadów, am 3. October 1867

(2089) **E d y k t.** (3)

Nr. 4781. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu wiadomem się czyni, że p. Teodor Zdanowski, właściciel dóbr Lipie przeciw wierzycielom spadkobierców Włockich czyli spadkobierców Włoskich, a mianowicie wierzycielom mającym prawo do ceny kupna folwarku Załubincze. Wierzbiecińskie zwanego, jako też tych wierzycieli prawonabywcom pod dniem 12. sierpnia 1867 do L. 4781 pozew o zawyrokowanie, iż wszelkie prawo do sumy 2483 złpl. $23^{1}/_{2}$ gr. jako reszty z sumy 10.570 złpol. na dobrach Lipie Dom. 118 pag. 333. n. 10 on. ciążącej zgasło, i extabulowane być ma, wytoczył.

A gdy pozwani z imienia i z miejsca pobytu nie są znajomi, ustanawia się dla nich kuratora z urzędu p. adw. Dra. Micewskiego z substytucyą p. adw. Dra. Zielińskiego i wyznacza się termin do ustnej rozprawy na dzień 20. listopada 1867 o 9tej godzinie zrana, na którym obie strony stawiać się mają.

Wzywa się zatem pozwanych, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielili, lub innego zastępcę mianowali, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 16. września 1867.

(2116) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 40300. Die Verpachtung der Propinations-Gerechtsame in allen zur Reichsdomaine Drohobycz gehörigen Ortschaften (mit Ausnahme von Truskawiec) und des cameralherrschaftlichen Bierbräuhauses in Solec für die Zeit vom 1. November 1867 bis Ende October 1868 wird im Wege einer schriftlichen Offert-verhandlung stattfinden.

Der Ausrufspreis des Pachtzinses beträgt 14.575 fl. 50 kr. öst. W.

Die schriftlichen versiegelten Offerten sind längstens bis zum 23. October 1867, 6 Uhr Abends beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor zu überreichen, müssen von dem Offerenten eigenhändig mit Vor- und Zunamen und unter Angabe des Wohnortes gefertiget, und mit einem Vadium von 1458 fl. im Baaren oder in Obligationen, nach dem Curswerthe berechnet, belegt sein, den bestimmten Pachtanbot in Buchstaben und Ziffern und die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß sich der Offerent allen ihm wohlbekannten Pachtbedingnissen unbedingt unterwirft. Später einlangende Offerten werden nicht berücksichtigt. Die Eröffnung der schriftlichen Offerten findet bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor am 24. October 1867 um 10 Uhr Vormittags statt. Das Aerar behält sich die Wahl unter den Offerenten ohne Rücksicht auf den Meistbot vor.

Aerarialrückständler, bekannte Zahlungsunfähige, Alle, welche gesetzlich keine giltigen Verträge schließen können, endlich Jene, welche wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Untersuchung standen und nicht für unschuldig erkannt wurden, sind von der Pachtung ausgeschlossen.

Die näheren Pachtbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 10. October 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nro. 40300. Prawo propinacyi we wszystkich miejscowościach należących do dóbr kameralnych Drohobycz (z wyjątkiem Truskawca) tudzież browar piwny w dobrach kameralnych Solec, będą wypuszczone w dzierzawę na czas od 1. listopada 1867 do końca października 1868 w drodze pisemnej licytacyi.

Cena wywołania czynszu dzierzawnego wynosi 14.575 zł. 50 c. w. a.

Pisemne, opieczętowane oferty mają być przedkładane przełożonemu c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Samborze najdalej do dnia 23. października 1867, 6tej godziny wieczór, mają być podpisane własnorącznie imieniem i nazwiskiem oferenta z wyrażeniem jego miejsca zamieszkania i zaopatrzone w wadyum w kwocie 1458 zł. w gotowiznie lub obligacyach obliczonych podług kursu, tudzież zawierać wypisany literami i cyframi ofiarowany czynsz dzierzawy i wyraźne oświadczenie, że oferent poddaje się bezwarunkowo wszystkim dobrze mu znanym warunkom dzierzawy. Później nadchodzące oferty nie będą uwzględnione. Te pisemne oferty będą otworzone w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Samborze dnia 24. października 1867 o godzinie 10tej przed południem. Skarb zastrzega sobie wybór pomiędzy oferentami bez względu na ofiarowaną choćby najwyższą cenę.

Dłużnicy skarbu, osoby znane z niewypłacalności, wszyscy którzy nie mogą zawierać ważnych pod względem prawnych kontraktów, nakoniec wszyscy ci, którzy zastawali w śledztwie o zbrodnię z chciwości popełnioną i nie zostali uznani za niewinnych, są od dzierzawy wyłączeni.

Bliższe warunki dzierzawy mogą być przejrzane w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Samborze.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 10. października 1867.

(2085) **Edykt.** (3)

Nr. 18009. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że uchwałą tarnowskiego c. k. sądu szlacheckiego z dnia 21go września 1851 do l. 13966 w skutek odezwy wiedeńskiego c. k. sądu krajowego z dnia 24. czerwca 1853 do l. 20330 rozpisana egzekucyjna sprzedaż na zaspokojenie administracyi powszechnego z pierwszą austryacką kasą oszczędności połączonego instytutu zaopatrzenia od Adama Kieszkowskiego a właściwie od Wacława i Maryi hr. Lażańskich nakazem płatniczym z dnia 19. sierpnia 1851 do l. 31875 zasądzonej sumy 4787 złr. 30 kr. m. k. zpn. egzekucyjna sprzedaż dóbr Szandrowiec w obwodzie sanockim położonych Wacława i Maryi hr. Lażańskich własnych, w trzech terminach rozpisana, lecz uchwałą z dnia 6. lutego 1855 do l. 2080 odwołana. obecnie na prośbę administracyi powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu, rozpisuje się ponownie odnośnie do odezwy wiedeńskiego c. k. sądu krajowego z dnia 24. czerwca 1853 do l. 20330 i do uchwały tarnowskiego c. k. sądu szlacheckiego z dnia 21. września 1854 do l. 13966 celem zaspokojenia przez powyż rzeczoną administracyę przeciw dłużnikom hypotecznym wywalczonej i wedle Dom. 192 p. 220 n. 33 on i 232 n. 62 on. w stanie biernym dóbr Szandrowiec zaintabulowanej wierzytelności w resztującej kwocie 2787 złr. 97 kr. z odsetkami po 5% aż do 1. marca 1864 w ilości 20 złr. 85 kr. a. w. zaległemi jako i dalej od 1. marca 1864 bieżącemi i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 25 złr. 52 kr. a. w. sprzedaż egzekucyjna dóbr Szandrowiec w obwodzie sanockim położonych wedle Dom. 192 p. 225 n. 19 haer. do. p. Józefy Kieszkowskiej a względnie do jej masy spadkowej należących, która to egzekucyjna sprzedaż w jednym tylko terminie a to na dniu 18. listopada 1867 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Cena szacunkowa dóbr Szandrowiec z wszystkiemi w ekonomicznym inwentarzu z dnia 28. lutego 1853 spisanemi do tychże należącemi budynkami, polami i prawami z wyjątkiem jednak prawa do wynadgrodzenia za zniesione powinności poddańcze ryczałtem sprzedać się mających, ustanawia się na pierwsze wywołanie wedle oszacowania sądowego w sumie 22.333 złr. 40 kr. m. k. albo 23.450 złr. 35 kr. a. w. i na tym samym terminie dobra te nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie, okrągłą sumę 2000 złr. m. k. albo 2100 złr. a. w. w gotówce, albo w publicznych obligacyach państwa (metaliques), lub w listach zastawnych galic. towarzystwa stanowego wraz z niezapadłemi jeszcze kuponami, a to wedle kursu ówczesnego — jednakże nie nad ich wartość nominalną, jako zakład (wadyum) do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

3. Chęć kupienia mającym wolno jest, akt szacunkowy, inwentarz ekonomiczny i wyciąg tabularny dóbr sprzedać się mających w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub odpisać.

O tej licytacyi zawiadamia się administracyę powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu, masę spadkową Józefy Kieszkowskiej, dla której kuratorem p. adw. kraj. Dr. Waygart z substytucyą p. adw. kraj. Dr. Madejskiego się postanawia i jemu dotyczący dekret wydanym zostaje — do rąk pierwszego, reszty zaś wierzycieli do rąk własnych, również i tych, którzyby po 30. września 1866 do tabuli weszli, a nakoniec wszystkich, ktorymby niniejsza uchwała albo wcale nie albo wcześnie przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła przez edykta jako też przez w tym celu postanowionego kuratora w osobie p. adw. kraj. Dr. Regera z substytucyą p. adw. kraj. Dr. Kozłowskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl dnia 19. września 1867.

(2100) **Edykt.** (3)

Nr. 6028. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie wiadomo czyni, że na żądanie pana Maryana Warteresiewicza celem sciągnienia drugiej połowy ceny kupna i sprzedaży realności Nr. 223 w Złoczowie na zaspokojenie sumy 2000 złr. m. k. w obligacyach indemnizacyjnych w drodze egzekucyi na dniu 13. listopada 1863 za cenę 801 złr. w. a. panu Bermanowi Bursztynowi sprzedanej na koszt i niebezpieczeństwo wiarołomnego kupiciela pana Bermana Bursztyna co do zaległej u niego drugiej połowy ceny kupna 400 złr. 50 c. w. a. z odsetkami 5% od dnia odebrania fizycznego posiadania, relicytacya owej realności Nr. 223 w Złoczowie na dniu 8. listopada 1867 o 10. godzinie zrana przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania stanowi się sądownie oznaczona wartość tej realności 570 złr. w. a. jednakowoż przy owym terminie taż realność i niżej ceny wywołania za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest jako wadyum 57 złr. w. a. w gotówce lub publicznych papierach według ostatniego kursu Gazety lwowskiej złożyć.

Akt ocenienia i warunki licytacyi w całej ich osnowie każdy chęć kupienia mający w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć może. — Co do ciężących na tej realności długów i podatków odseła się chęć kupienia mających do Złoczowskiej tabuli miejskiej i c. k. urzędu podatkowego. — Dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu hypotecznego do tabuli weszli, albo którymby niniejsze uwiadomienie albo wcale nie, albo nie dość wcześnie przed terminem licytacyi doręczonym zostało, postanowionym jest kurator w osobie pana adwokata Dra Mijakowskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 4. września 1867.

(2103) **Edykt.** (3)

Nr. 14883. C. k. sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, że na żądanie p. Wincentego Kirchmajera jako prawonabywcy egzekucyę popierającej Scheindli Tilles, celem zaspokojenia przyznanej przeciw Józefowi Kirchmajerowi wyrokiem c. k. sądu krajowego z dnia 7. kwietnia 1862 nr. 5169 zatwierdzonym wyrokiem c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 20. października 1862 nr. 8270 sumy wexlowej 1000 złr. m. k. czyli 1050 złr. w. a., z procentem 6% od 4. września 1858 i kosztami 7 złr. 14 c., 4 złr. 87 c., 22 złr. 23 c., 12 złr., 8 złr., 25 złr. 87 c. tudzież kosztów niniejszem w kwocie 12 złr. 16 c. w. a., przyznanych, sprzedaną będzie $^1/_4$ część sklepów pod l. 7 i 8 w Sukiennicach w Krakowie położonych wedle ks. gł. gm. I. vol. now. 4 pag. 126 n. 4 i 5 haer., tudzież wedle ks. gł. gm. I. vol. nov. 4 pag. 143, n. 4 i 5 haer. masy leżącej ś. p. Wincentego Kirchmajera własnych z mocy dekretu dziedzictwa z dnia 6. marca 1860 Nr. 3240 przez dłużnika Józefa Kirchmajera w $^1/_4$ części odziedziczony, i że sprzedaż ta przymusowa odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w Krakowie w dwóch terminach a mianowicie dnia 21. listopada i 19. grudnia 1867 o godzinie 10 rano pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa $^1/_4$ części obu realności w kwocie 516 złr. $50^3/_4$ c. w. a., niżej której te części w pierwszych dwóch terminach sprzedane niebędą.

2. Wadyum wynosi kwotę 51 złr. 65 c. w. a. które w gotówce, lub w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych. listach zastawnych lub akcyach kolei galicyjskiej złożone być może. których wartość według kursu umieszczonego w gazecie urzędowej wiedeńskiej z dnia licytacyę poprzedzającego, jednakże nie wyżej nominalnej wartości obliczoną będzie.

Wadyum kupiciela zatrzymane, innym współlicytującym po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

Co się tyczy dalszych warunków, aktu oszacowania, i wyciągu hypotecznego. takowe w tutejszej c. k. registraturze przejrzane być mogą.

Oczem podający — tudzież dłużnik, współwłaściciele i wierzyciele z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś niewiadomi jako to: adwokat Sowiński lub jego spadkobiercy, Hirsch Reich lub jego spadkobiercy, nareszcie ci wierzyciele. którzyby z wierzytelnościami po dniu 14. czerwca 1867. do hypoteki weszli, również i ci wszyscy, którymby rezolucya niniejsza jakoteż i rezolucye następnie w tej sprawie egzekucyjnej zapaść mające albo zupełnie lub wcześnie doręczone być niemogły — przez edykta i przez kuratora w osobie p. adwok. Dr. Biesiadeckiego z substytucyą p. adwok. Dr. Balko ustanowionego, zawiadamiają się.

Kraków, dnia 16. września 1867.

(2102) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 9477. C. k. sąd obwodowy niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie wywalczonej prawomocnemi wyrokami tutejszego sądu z 13. marca 1861 L. 2493, c. k. sądu wyższego krakowskiego z 28. października 1861 L. 9148 i najwyższego trybunału sprawiedliwości z 23. kwietnia 1862 L. 2337 przez dyrekcyę huty żelaznej w Zakopanem przeciw Naftalemu Ratz i Fiszlowi Ratz resztującej sumy 1549 złr. 56 kr. w. a. z większej 1624 złr. 16 kr. m. k. czyli 1705 złr. 48 kr. w. a. pochodzącej, wraz z procentami po $^6/_{100}$ od 22. lipca 1864 bieżącemi i kosztami egzekucyjnemi 23 złr. 32 kr. i 30 złr. 86 kr. w. a. publiczna sprzedaż jak lib. dom. 18. pag. 39. n. 1. i 3. haer. Fiszla Ratza $^2/_3$ części miejsca budowlanego pod N. 10 na miejskiem folwarku Infułackie w Tarnowie położonego i $^2/_3$ części domu jednopiątrowego L. 293 oznaczonego na tymże miejscu zbudowanego, niemniej $^2/_8$ części realności N. 275 na przedmieściu Zawale w Tarnowie położonej lib. dom. 19. pag. 23. n. 6. haer. tegoż Fiszla Ratza własnych, w drodze egzekucyi w jednym terminie to jest 18. listopada 1867 o godz. 10. zrana w tutejszym c. k. sądzie pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Powyższe $^2/_3$ części miejsca budowlanego na miejskim folwarku Infułackie pod Nr. kon. 10 w Tarnowie i $^2/_3$ części domu na tymże miejscu wystawionego L. 293 oznaczonego, tudzież $^2/_3$ części realności pod L. 275 na przedmieściu Zawale w Tarnowie położonej, będą sprzedane ryczałtem.

2. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 15.418 złr. $86^2/_3$ kr. w. a. jednak w tym terminie te części realności także i niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

3. Chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum sumę 800 złr. w. a.

4. Reszta warunków licytacyi, tudzież wyciąg gruntowy i akt ocenienia powyższych części realności w tutejszo sądowej registraturze lub podczas relicytacyi przy komisyi licytacyjnej przejrzeć można.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi, wszystkich wierzycieli hypotekowanych z miejsca pobytu wiadomych do własnych rąk, zaś tych którzy z miejsca pobytu są niewiadomi, lub którzyby po 15. stycznia 1867 do ksiąg gruntowanych z pretensyami swemi weszli, lub którymby niniejsza uchwała lub też która z następujących uchwał dla jakiejkolwiek bądź przyczyny albo wcale nie, lub nie dość wcześnie wręczoną była, przez ustanowionego im tym celem kuratora w osobie p. adw. Dra. Jarockiego z zastępstwem p. adw. Dra. Hoborskiego i niniejszym edyktem się zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 19. września 1867.

DONIESIENIA PRYWATNE.

☞ Die aut. **Kanzlei** des **L. Turteltaub** in Wien, Rauchensteingasse Nr. 5 besorgt die Aufnahme von Darlehen gegen Sicherstellung, so wie den An-, Verkauf oder Tausch von Häusern, Gütern und Satzposten. (1882—2)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.